

ĻAUDONAS

Vēstis

ĻAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES AVĪZE Nr. 9 (219) OKTOBRIS 2012. G.

REDAKTORES SLEJA

Ikviens nes savu daļu...

Rit pēdējās oktobra dienas, un jūs savās pastkastītēs sagaidāt „Ļaudonas Vēstis”. Šķiet, oktobris paskrējis vienā mirklī – visas dienas, darbi un domas ritēja zem Andreja Eglīša zīmes. Šajā mēnesī man Andrejs Eglītis nebija tikai kāda zināma personība, kas nācis no Ļaudonas, vai dzejnieks, kas palīdzējis mūsu pagastam, – bet gan kas vairāk, ko grūti ietvert vārdos. Dzimtenes izjūta, sevis apzināšanās kā daļu no viena liela veseluma – no ģimenes, no pagasta, no tautas. „Ikviens nes savu daļu” – ja mēs katrs apzināti, atbildīgi nesam savu daļu kādā no šīm grupām, tad arī veselums var veiksmīgi eksistēt. Cik vienkārši skan, bet cik grūti realizēt. Un cik gan maz mēs par to ikdienā aizdomājamies! Par savu daļu – savu misiju un mērķi ģimenē, darbavietā, valstī. Esot uz skatuves un runājot A. Eglīša dzeju, tas bija mans impulss, kas lika aizdomāties. Vēl ilgi biju šo emociju varā – to sapratīs ikviens, kas 21. oktobrī vēroja koncertuzvedumu „Caur daudzām zemju zemēm, caur daudzām debesīm” – sirsniņgs paldies jums!

Tepat jau virmo Valsts svētki. Lai tie ir ģimeniski, patiesi, lepnuma un cieņas piepildīti pret savām mājām, pagastu, dzimteni!

Lai mums izdodas *nest savu daļu!*

DZEJNIEKA ANDREJA EGLIŠA 100. JUBILEJA

Dzejnieka atdusas vieta rotājās ar krāšņiem rudens ziediem un līdzcilvēku sveicieniem.

21. oktobris Ļaudonā nenoliedzami bija īpaša diena – dzejnieka Andreja Eglīša 100. jubileja. Jau rīta agrumā Ļaudonā pulcējās tuvi un tāli viesi, lai dzejnieka simtgadi atzīmētu godam – patriotiski, izjusti, apgaroti. Tāda šī diena bija – mūsu Ļaudonu caurvija nenovērtējams emocionāls sajūtu virpulis, ko pavadīja Andreja Eglīša spēcīgās personības gars. Diena, kad Ļaudonas baznīcā pirmo reizi skan latvju

lūgšana Dievam. Diena, kad, pulcējoties pie dzejnieka atdusas vietas, ikviens varēja uz klausīt viedus mācītāja vārdus. Diena, kad apbrīnot jauniešu spējas radīt unikālus darbus – zīmējumus, dzeju. Diena, kad klausāmie Andreja Eglīša dzeju savādāk. Diena, kad ikvienam bija iespēja izjust uz sava ķermeņa patīkamas trīsas un lepnumu par savu dzimto pagastu, par savu Latviju!

turpinājums 4. lpp. ➔

DATORKUSRI ĻAUDONAS BIBLIOTĒKĀ

Ļaudonas pagasta bibliotēka sadarbībā ar Ļaudonas pagasta pārvaldi rīko **bezmaksas datorapmācības kursus iesācējiem bez iepriekšējām zināšanām/iemaņām** – kursos tiks apgūti paši pamati darbā ar datoru un apzinātas primārās lietas, ko piedāvā internets, lai atvieglotu ikdienas dzīvi (piemēram, rēķinu nomaksa).

Lai noteiktu konkrētu kursu laiku, ir nepieciešams nokomplektēt grupu – tādēļ interesentus lūdz pieteikties līdz š.g. 30. novembrim Ļaudonas bibliotēkā vai zvanot **64860916, 25620017**.

MĒNEŠA JUBILĀRS

Oktoobra mēnesī devāmiēs ciemos pie divām cienījamām kundzēm, kuras atzīmēja skaistas dzīves jubilejas un pakāvējās atmiņās par aizgājušajiem gadiem.

ZELMA CIEMIŅA 16. oktobrī sagaidīja 90 gadu jubileju

Zelma bērnību pavadījusi sava tēva mājās Ļaudonas pagasta „Purnaviešos”, arī skolas gadi pavadīti Ļaudonā. Zelmas ģimenei bijusi liela saimniecība, tādēļ trīs bērni bija lieli palīgi mājas darbos – darījuši visu, kas nepieciešams.

Kad uzsāka patstāvīga dzīve, smagais darbs nav rimies. Zelma strādāja mežā, vēlāk 10 gadi pavadīti kolhoza fermā Praulienas pusē „Rāzniekos”.

Garās darba dienas saulainākas radīja iepazītā simpātija, vēlāk jau Zelmas vīrs – Oļģerts. Zelmas un Oļģerta ģimeni kuplināja meita Zaiga un dēls Guntis. Meita šobrīd strādā Kusā par skolotāju, bet dēls dzīvo un strādā Jēkabpilī un bieži brauc apciemot mammu, palīdz mājas darbos. Zelmu par vecmāmiņu sauc 4 mazbērni, bet diviem ķipariem Zelma ir jau vecvecmāmiņa.

Šobrīd Zelma dzīvo Ļaudonas pagasta „Ķoģos” – jubilāre šo vietu raksturo kā klusu, mierīgu nostūri. Lai arī Zelmai ir ļoti slikta redze, viņa joprojām cenšas savā piemājas dārziņā sarūpēt gan dārzenus, gan ziedus. Zelma atzīst: ja visu mūžu ir strādāts, tad ir grūti mierā nosēdēt, gribas iet un darīt! Tā Zelma pavada savas dienas, darot ikdienas darbus, klausoties radio un TV, rūpējoties par savu kaķīti.

Zelma teic, ka savā dzīvē visu darījusi, ar līdzcilvēkiem satikusi tikai pa labam. Un tam nav grūti noticēt, jo Zelma ir ārkārtīgi gaišs cilvēks, kas izstaro sirsniņu un labestību.

MARIJA DAUĢE savu 80 gadu jubileju atzīmēja līdz ar lielajiem svētkiem Ļaudonā – 21. oktobrī

Marijas Daugē dzimtas saknes meklējamas Ludzas pusē – Nirzes pagastā. Ģimenes mājās „Vanagi” pavadīta bērnība kopā ar 4 māsām un 2 brāļiem. Kuplajā bērnu pulkā Marija bija jaunākā. Pamatskolas izglītība iegūta Kalna skolā, bet tālāk izglītības ceļš aizvedis uz Rēzekni – Rēzeknes Pedagoģisko skolu. Pēc šīs skolas absolvēšanas 1953. gadā Marija uzsāka savu skolotājas misiju, strādājot Krustpils rajona Sāvienas 7 gadīgajā skolā par sākumskolas skolotāju. Blakus tiešajiem darba pienākumiem Marija vadīja Sarkanā Krusta pulciņu un Čaklo roku pulciņu, kā arī allaž meklēja iespējas papildināt savas zināšanas dažādosursos un semināros. Marija aktīvi iesaistījusi arī sabiedriskajā dzīvē – dziedājusi gan korī, gan sieviešu ansablī, bet vasaras atvaļinājums parasti pavadīts, palīdzot vecākiem lauku darbos.

Kopā ar vīru Pēteri izaudzināts dēls Arnis. Atvases audzināšanā Marija lielu paldies saka savai vīramātei, kuras palīdzībai un atsaucībai pateicoties, Marija joprojām turpināja strādāt un aktīvi iesaistīties sabiedriskajā dzīvē. Vīrs strādāja par šoferi – īpaši viņam patīcis braukt tālajos reisos, tādēļ arī Marijai bija izdevība apskatīt pasauli.

Sāvienas skolā Marija bija nostrādājusi 24 gadus – līdz skolu slēdza. Savu skolotājas darbu Marija turpināja Ļaudonas vidusskolā. Tomēr nokļūšana uz darbavietu bija sarežģīta, tādēļ 1978. gadā Marija devās izdienas pensijā, pārtraucot skolotājas darbu.

Nu jau vairāk nekā gadu Sāvienā „Ozolniekos” Marija saimnieko viena, tādēļ lieli palīgi ir dēla Arņa ģimene – vedekla Sarmīte, mazdēli Artūrs un Armīns. Marija ar lepnumu stāsta par mazdēlu sasniegumiem izglītībā un atzīst, ka viņai esot vēl viens mazdēls – arī vedeklas māsas dēlu Elviju Marija uztver kā savējo un mīļi pieskaita mazbērnu pulciņam.

Marijas dienas nestāv uz vietas, ik dienu ir, ko darīt – rudenī lapu kasīšana, vasarā ziedu un dārzeņu stādīšana un kopšana, bet ziemā mierīgāks ritms – adīšana, tamborēšana, šūšana, kā arī grāmatu lasīšana. Šķiet, Marija piesēž vien vakarā, kad divi viņas kaķi ieritinās klēpī un labpatikā murrā...

Signes Smirnovas teksts un foto

Vēlam jubilārēm ZELMAI CIEMIŅAI un MARIJAI DAUĢEI veselību, gaišus rītus un vakarus!

VĒSTIS NO IZGLĪTĪBAS IESTĀDĒM

„BRĪNUMDĀRZĀ” BĒRNI SUMINA JUBILĀRUS UN DODAS SATIKT MIĶELI

Septembra mēnesis PII „Brīnumdārzs” pavadīts, satiekot dažādus interesantus tēlus un iemācoties jaunas lietas.

Sveiciens septembra jubilāriem

20. septembra rītā mazos jubilārus un viņu draugus uz zāli aicināja „Kaķu” grupas skolotājas. Bērniem skolotājas sagatavoja un tos pārsteidza ar jaunu teātra izrādi „Pelīte Lillijas piedzīvojumi”. Izrādes laikā tika vērotas bērnu emocijas – pārdzīvojums, prieks, laimes sajūta.

Katram jubilāram tika veltīta īpaša uzmanība, apsēdinot to īpašā „Jubilāra” krēslā.

Lomās: „Pelīte Lillija” – Ilze Barūkle, „Ēzelītis” – Irita Akmentiņa, „Suns” – Vita Stradiņa, „Kaķis” – Dina Simsone, „Zoss” – Dace Zepa.

Miķeļdiens

Ir klāt rudens! Šogad 2012. gada 28. septembrī Miķeļdiens tika svinēta mežā, kur Miķeļa lomā iejutās skolotāja Gundega Apša. Iepriekš mēs saņēmām ielūgumu un karti, kur tika norādīts laiks un atrašanās vieta, lai sastaptu Miķeli.

Miķelis bērniem uzdeva dažādas mīklas, tika pārvarētas dažādas veiklības stafetēs, kā arī bērnus aicināja uz rotaļām.

Kaķu grupas bērni kopā ar audzinātājām- Miķeļi Gundegu Apšu, Līgu Edelbergu, Ilzi Barūkli.

Bet mežā ir atrodams arī pārsteigums – lieli burkānu grozi. Bērnu acīs manāms gandarījums – emocijām pārpilna diena.

Izstāde „Rudens veltes”

Bet ar ko iesākas rudens? Dienas kļūst īsākas, vakari satumst agri. Rudens, bargs izlikdamies, tomēr dāvina saldus augļus, sārtus ogu ķekarus,

vitamīniem bagātus dārzeņus. Mūsu iestādes pagalmā arī notika burvīgas pārvērtības, dārzeņi pārtapa par gliemežiem, tārpiņiem, burvīgu ežu ģimeni, krabjiem, kāpostu vecmāmiņu, kuģiem utt.

Ļaudonas PII „Brīnumdārza” skolotāja Vita Stradiņa

VĒSTIS NO PANSIONĀTĀ

Pansionātā ir uzsākta Madonas novada pašvaldības atbalstītā projekta „Paaudžu sadarbības, pensionāta iemītnieku jaunu iemaņu apgūšanas veicināšana Ļaudonas pensionātā” īstenošana.

Projekts tika iesniegts Madonas novada pašvaldības Izglītības programmu projektu konkursā un guva atbalstu.

Projekta mērķi:

- Aktivizēt pensionāta iemītnieku līdzdarbību praktiskajās nodarbībās.
- Iesaistīt visus projekta dalībniekus kopīgā pozitīvām emocijām piepildītā procesā.
- Veicināt paaudžu sadarbību Ļaudonas pagastā.
- Piesaistīt arvien jaunus sadarbības partnerus un brīvprātīgos.

Projekta uzdevums:

- Praktiski darbojoties, savstarpēji ieklausoties citam citā, izprotot dažādu paaudžu domas un idejas, nonākt pie veiksmīga gala rezultāta, uzlabojot pensionāta iemītnieku noskaņojumu, paaugstināt dzīves kvalitāti.

Projekta ietvaros iemītnieki izspēlēs lomu spēles, praktiski darbosies radošajās darbnīcās un piedalīsies iemītnieku un jauniešu saliedējošās darbnīcās.

Projekta budžets – 215,00 Ls.

Projekta vadītāja – pensionāta vadītāja.

Projekta īstenošanā piedalīsies – Ļaudonas vidusskolas skolotāja Aija Driksna un skolēni, Jauniešu centra „ACS” aktīvākie jaunieši un pensionāta iemītnieki.

Septembra beigās Ļaudonas pensionātu apciemo vācu delegācija no Vaijies

Pansionāta iemītnieki ar pašu veidotajām brošām.

Šajā apciemošanas reizē Ļaudonas pensionāts saņemam vērienīgu sūtījumu – gultas, skapīšus, gultas veļu, palīglīdzekļus un citas ļoti noderīgas lietas. Vaijies delegācija apskatīja pensionāta telpas, satikās ar iemītniekiem un dalījās savos iespaidos. Mēs esam ļoti priecīgi un pateicīgi par saņemto sūtījumu.

Atzīmējot Starptautisko veco ļaužu dienu

1. oktobrī Ļaudonas pensionāta iemītnieku jau no paša rīta iepriecināja Ļaudonas vidusskolas sākumskolas bērni un viņu skolotājas ar dziesmām un jaukiem apsveikuma vārdiem. Bērni pasniedza ziedus visiem pensionāta iemītniekiem. Pensionāta iemītniekiem šī diena izvērtās darbīga, iemītnieki veidoja kolāžas, un katrs veidoja savu stāstiņu par kolāžā redzēto un domāto.

Siltus vārdus mēs saņēmām arī no Ļaudonas pagasta pārvaldes darbiniekiem un mielojāmies ar sagādātajiem našķiem.

Ļaudonas pensionāta kolektīva vārdā sveicu pensionārus svētkos un novēlu stipru veselību, izturību, apkārtējo mīlestību un līdzcilvēku neizsīkstošas rūpes. Šajā svētku reizē vēlos pateikt lielu paldies jums par to, ka aktīvi iesaistāties sabiedriskajā dzīvē un dalāties ar mums savā bagātā pieredzē! Turpmāk esiet aktīvi, dzīvespriecīgi un vienmēr jūtiat savu tuvinieku atbalstu! Paldies vēlos teikt arī Ļaudonas vidusskolas sākumskolas skolotājām S. Balodei, A. Driksnai un I. Biķerniecei.

Ļaudonas pensionāta vadītāja
Tatjana Kriškāne

turpinājums no 1. lpp.

KULTŪRAS DZĪVES NORISES

DZEJNIEKA ANDREJA EGLIŠA 100. JUBILEJA

Jaunsargi un Zemessardzes veterāni goda stājā pie Ļaudonas baznīcas.

Pasākuma vadītājs Jānis Paukštello un Madonas kultūras nama kolkļētāju ansamblis „Rasa” kuplināja svinīgo ceremoniju.

Piemiņas dievkalpojums

Dzejnieka simtgades dienu 21. oktobrī aizsāka ekumēniskais dievkalpojums Ļaudonas baznīcā, kuru vadīja pr. Andris Priede un luterāņu mācītājs Hanss Jensons. Pēc svētbrīža dievkalpojumu turpināja vēsturisks notikums – Ļaudonas baznīcā pirmo reizi tika izpildīta Andreja Eglīša un Lūcijas Garūtas kantāte – latvju lūgšana Dievam – „Dievs, Tava zeme deg!”. Valsts Zemessardzes kora dalībnieku balsis pārņēma visu baznīcu, arī baznīcas ārpusē bija iespēja klausīties, vērot kantātes atskaņojumu. Kori diriģēja Ārijs Šķepasts, piedaloties Latvijas Nacionālās operas solistiem Rihardam Mačanovskim un Andrim Ludvigam, ērģelniecei Leldei Tīrelei.

Piemiņas brīdis kapos

Jubilejas atceres pasākums Ļaudonā turpinājās ar piemiņas brīdi dzejnieka atdusas vietā Ļaudonas kapsētā.

Atvērtajā kapličā muzicēja Jāņa Norviļa Madonas mūzikas skolas audzēkņi. Piemiņas pasākuma dalībnieki gājienā pa zeltainu kļavu lapu noklātu ceļu kopā ar mācītāju Ingu Dāboliņu (viņš arī dzejnieku izvadīja pēdējā ceļā) devās pa tēlnieka Induļa Rankas veidoto skulptūru ceļu „Ceļš pie Andreja Eglīša” uz dzejnieka atdusas vietu. Mācītājs savā uzrunā pievērsa uzmanību dzejnie-

ka lielajai mīlestībai uz latviešu tautu un Latviju, uz ģimeni kā lielāko dzīves vērtību. Andrejs Eglītis savā dzejā atspoguļojis latviešu tautas traģiskos likteņus vesela pusgadsimta garumā, paudis patriotismu, apkārtējās dabas skaistumu un mīlestību. Andrejs Eglītis savu dzīvi no mazām bērnu dienām saistījis ar Dievu, mīlestību uz dabu un māti, kura visu mūžu viņam ir bijusi visdārgākais cilvēks. Māte no mazām dienām mācījusi saviem bērniem lūgt Dievu. Savā dzīvē dzejnieks cēlis dievnamu sevī... Katru rītu modies kopā ar Latvijas himnu „Dievs, svētī Latviju!”.

Dzejnieka dzeju runāja Dailes teātra aktieris Jānis Paukštello. Aktrise Vera Gribača-Valtere, tēlnieks Indulis Ranka, režisors Zigurds Vidiņš, Andreja Eglīša Latviešu Nacionālā fonda pārstāvji. Latvijas armijas virsnieku un Zemessardzes apvienības veterāni uzrunāja atceres pasākuma dalībniekus un nolika ziedus pie dzejnieka kapa. Zemessardzes ansamblis „Junda” pasākumu kuplināja ar patriotiskām dziesmām.

Uz atceres pasākumu Ļaudonā bija pulcējušies vairāki simti cilvēku, tai skaitā Eiroparlamenta deputāte Inese Vaidere, Saeimas deputāte Ingūna Rībena, daudzu Latvijas skolu skolēni no tuvākiem un tālākiem novadiem.

Andreja Eglīša jaunrades konkurss

Pēc Piemiņas brīža dzejnieka jubilejas

viesu ceļš veda uz Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolu, kur bija vērojama plaša izstāde (A.Eglīša Ļaudonas vidusskolas muzeja un Madonas novada bibliotēkas materiāli), kā arī jaunrades konkursam iesūtītie darbi, kuru laureāti tika apbalvoti svinīgā ceremonijā skaisti izrotātajā vidusskolas sporta zālē. Svinīgajā ceremonijā uzrunas teica Eiroparlamenta deputāte Inese Vaidere, Madonas novada pašvaldības priekšsēdētāja vietnieks Agris Lungevičs, A.Eglīša Latviešu Nacionālā fonda priekšsēdētāja Māra Strautmane, kā arī tēlnieks – skulptūru „Ceļš pie Andreja Eglīša” autors Indulis Ranka un režisors Zigurds Vidiņš.

Andreja Eglīša jaunrades konkursu literatūrā un mākslā organizēja Andreja Eglīša Latviešu Nacionālais fonds sadarbībā ar Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolu. Konkursa organizatori izsaka pateicību ikvienam konkursa dalībniekam, skolotājam un skolai par atsaucību, ieinteresētību un aktivitāti. Literatūrā (prozā/dzejā) tika iesūtīti 63 darbi no 30 Latvijas skolām.

Savukārt vizuālajā mākslā iesūtīti 147 darbi no 28 Latvijas skolām.

Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolu pārstāvēja 7.–9.kl.grupā prozā – Māra Karlsona ar 2 darbiem, dzejā – Sindija Mūrmane, Egīta Rizga, Niks Vilciņš,

Valsts Zemessardzes koris, priekšplānā no kreisās puses – ērģelniece Lelde Tīrele, LNO solisti Andris Ludvigs un Rihards Mačanovskis

Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas mācītājs Ingus Dāboliņš ikvienu aizkustināja ar rūpīgi sagatavoto uzrunu

Aktrise Vera Gribača – Valtere.

Māra Karlone, Samanta Stradiņa; 10.–12.kl. grupā prozā – Zita Tropa, dzejā – Nauris Skrupskis, Anda Kristkalne, Uldis Lakotko. Mēs ļoti priecājamies par mūsu skolas skolēnu veikumu. Radošais gars aizvien vēl dzīvs Dzejnieka dzimtajā pusē!

Lūk, ieskats ļaudoniešu radošo darbu kaleidoskopā:

“Saprotu, ka jau kādu brīdi dzirdu klusumu. Nav dzirdams ne vējš, ne lietus maigā čaboņa, ne izbiedēta dzīvnieka elpa – tikai bezgalīgs klusums. Laikam jau Dievam bija ļoti grūti radīt klusumu. Tas ir kā sargāt noslēpumu, pirms tam to gandrīz visiem izstāstot, vienmēr būs kāds, kurš kaut pavisam, mazliet izstāstīs otram, taču tad nāksies izstāstīt visu, jo cilvēks jau neprot samierināties, ka kaut ko nezina līdz galam.”

(Māra Karlone, 8.kl.)

*****

“[...]Bet, lapām čaukstot, peles skrien, uz mājām tālām tās zīles stiep. Tās ir manas Mājas. Mana Latvija!”

(Niks Vilciņš, 8.kl.)

*****

“[...]Man apkārt ir viss... Man apkārt ir viss, ko šobrīd tveru, Man apkārt ir rudens vēji Un pūkainas sniegpārslas siltā plaukstā.

Man apkārt ir viss... Viss, kas man apkārt, ir Dievs!”

(Samanta Stradiņa, 8.kl.)

Ineta Drava tiek apbalvota kā A.Eglīša Ļaudonas vidusskolas logo idejas autore

A.Eglīša jaunrades koncertu koncertante Māra Strautmane.

*****

“[...]Sirds mana vienmēr, vienmēr grib mājās.

Tāpēc es aizgriežos prom no visa, Ļauju, lai sirdspuksti nes uz mājām, Soļu atbalsīm paliekot smiltīs...”

(Māra Karlone, 8.kl.)

*****

“Mīlestība! Vārds bez skaļiem darbiem, jūtas ar milzīgu spēku. Es stāvu pie vārtiem, gaidu, lai man tos valā vērtu...”

(Sindija Mūrmane, 8.kl.)

*****

“Man Dievs ir Māte daba, brīnumpilnā daba, tā mani uzmundrina, kad dvēsele šķiet tukša.”

(Egita Rizga, 8.kl.)

*****

“Vakarā vēlā Nokrīt cerība balta, Tā vēstī par tevi- Tu drīzi nāksi... Vakarā vēlā... Par tevi domās slīgstu.”

(Anda Kristkalne, 11.kl.)

*****

“[...] Vai tas ir mans Dievs? Vai tā vien pasaule mana? Kad raitā solī uz priekšu Savu dzīves ceļu eju.”

(Nauris Skrupskis, 10.kl.)

“Mans Dievs ir viss ap mani, Un ticība – pieredze smagā. Es to slēdzu kā slēdzīšus bērniībā-

Mirkļis no koncertuzveduma – Kristaps Šķēls, Signe Smirnova

Ticu un neticu. Vajag vai nevajag.”

(Uldis Lakotko, 12.kl.)

*****

“Daba ir mans nams, mans patvērums. Tās vienreizība ir vērtējama tikai ar aizturētu elpu, palēlinātu soli, pusčukstos bilstu vārdu...”

(Zita Tropa, 11.kl.)

Koncertuzvedums „Caur daudzām zemju zemēm, caur daudzām debesīm...”

21. oktobra lielo svētku noslēgumā izskanēja Guntas Strodes režisēts koncertuzvedums, kurā A.Eglīša dzīves stāsts tika izstāstīts ar viņa paša dzeju – dzeju runāja Kristaps Šķēls un Signe Smirnova, stāstnieka lomā iejutās Jānis Plāte, uzvedumu mākslinieciski spilgtu darīja Ļaudonas jauktā kora „Lai top!” un Madonas kultūras nama mūsdienų deju grupas „Aliens” priekšnesumi. Uzvedums bija kā ceļojums laikā pa Andreja Eglīša svarīgākajiem dzīves pieturas punktiem, atklājot viņa jūtu pasauli caur dzejnieka radīto dzeju. Emocionāli spilgts un mākslinieciski bagāts, unikāls ar savu īso pastāvēšanas brīdi – koncertuzvedums bija vērtīgs vakara noslēgums, lai promejot ikviens kļūtu emocionāli bagātāks un aizkustināts.

Paldies visiem ļaudoniešiem, kas iesaistījās šo piemiņas svētku radīšanā!

Signes Smirnovas, Rutas Vizānes, Sarmītes Siles teksts, SIA “Foto Astra” foto

Andreja Eglīša dzeja skan arī Stokholmā

Pateicoties A. Eglīša Latviešu Nacionālā fonda ielūgumam, 11. oktobra pēcpusdienā no Rīgas ar prāmi „Romantika” devāmies ceļojumā uz Stokholmu, lai piedalītos diviem simtgadniekiem – Veronikai Strēlertei un Andrejam Eglītim – veltītajā atceres pasākumā Latvijas vēstniecībā Zviedrijā.

Brauciens uz Stokholmu man nāca ļoti pēkšņi, jo dažādu apstākļu sakritības dēļ tajā nevarēja doties Lidija Kaufelde. Man, Rutai Vizānei, un meitenēm no Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolas – Mārai Karlsonai un Laumai Iesalniecei šis bija pirmais ceļojums ar prāmi. Sešpadsmit stundu garais brauciens pāri Baltijas jūrai mums visām trijām bija liels pārdzīvojums, jo ar tik lielu prāmi un tik ilgi braucām pirmo reizi. Laiks bija labvēlīgs un jūra bija mierīga, tā kā nekādu lielo šūpošanos neizjutām. Prāmim bija deviņi klāji, mūsu kajīte atradās uz piektā klāja, kurā bija logs, pa kuru vērojām jūru gaišajā laikā. Protams, iepazīnāmies ar prāmja „Romantika” piedāvāto izklaides programmu, mazliet arī to izbaudījām. Uz prāmja klāja, cik ilgi vien varējām, vērojām jūru. Gaismai austot, jau bijām pie Zviedrijas krastiem un atkal devāmies uz klāja, lai vērotu brīnišķīgās, neskaitāmās salas. No Stokholmas skaistākajām niansēm ir tās neatkarotajam arhipelāgs. Lieliskā un unikālā jūras ainava sastāv no vairāk nekā 30 000 salu, saliņu un šēru, no kurām vien daži tūkstoši zemes plekšņu ir apdzīvoti.

Stokholmas ostā mūs sagaidīja Andreja Eglīša Nacionālā fonda valdes priekšsēdētāja Māra Strautmane, pie kuras arī mēs dzīvojām pašā pilsētas centrā. Māra Strautmane bija arī mūsu gide pa pilsētu, jo, pateicoties viņai, mēs paspējām tik daudz vietās pabūt Stokholmā. Zviedrijas galvaspilsēta Stokholma pelnīti dēvēta arī par Ziemeļu Venēciju: šī neoficiālā Skandināvijas Meka sastāv no 14 brīnišķīgām salām, ko ieskauj krāšņu ūdensbaseinu labirints. Ūdensceļi ir tik tīri un dzidri, ka bez bailēm varat dzert ūdeni arī no Mātes Dabas krājumiem, kā arī peldēties jebkurā vietā. Stokholmas

A. Eglīša Latviešu nacionālā fonda priekšsēdētāja Māra Strautmane kopā ar A. Eglīša Ļaudonas vidusskolas skolniecēm Māru Karlsoni un Laumu Iesalniecei pie Latvijas vēstniecības Stokholmā

vecpilsēta sākotnēji kalpojusi kā osta tirgotājiem. Līdz 18. gs. Stokholma bija kļuvusi par Vikingu karaļu galveno rezidences vietu un bija slavena galma, karavīru un citu dižciltīgu ģimeņu mājvieta. Sestdien no rīta puses mums bija iespēja redzēt godasardzes maiņas gājienu uz Karaļa pili, kā arī apmeklēt slaveno Astrīdas Lingrēnas muzeju, bet pēcpusdienā devāmies uz Latvijas vēstniecību, lai piedalītos svinīgajā pasākumā, kas bija veltīts Veronikai Strēlertei un Andrejam Eglītim, jo abiem oktobra mēnesī šogad tiek svinēta 100. dzimšanas diena.

Pasākumu atklāja un vadīja Andreja Eglīša Latviešu Nacionālā fonda valdes priekšsēdētāja Māra Strautmane un Veronikas Strēlertes dēls, dzejnieks, dziesminieks Pāvils Johansons. Pasākumā piedalījās ap 50 cilvēku – Latvijas vēstniecības darbinieki, Stokholmā dzīvojošie latvieši un luteriskās draudzes pārstāvji, pārsvarā tie cilvēki, kas visus šos gadus ir ziedojuši līdzekļus Latviešu Nacionālā fonda darbības nodrošināšanai un finansiālā atbalsta sniegšanai ne tikai dzejnieka A. Eglīša dzimtās Ļaudonas vidusskolas, bet arī citu Latvijas skolu audzēkņiem, daudz bērnu ģimenēm, studentiem, sportistiem. Pāvils Johansons dziedāja un lasīja mātes dzeju.

Savukārt Andreja Eglīša dzeju par Ļaudonu, Aivieksti, dabu, māti, mīlestību pasākumā lasīja Lauma Iesalniece un Māra Karlsona, bet man bija tas gods uzrunāt klātesošos un izteikt

pateicību fondam par līdzšinējo sadarbību, sniegto palīdzību ļaudoniešu ģimenēm. Mums līdzī bija nelielas dāvanīņas – piemiņas veltes – Ļaudonas vidusskolas fotogrāfijas, suvenīri ar Madonas novada simboliku – gaili. Godā tika celta Māras mamma Anetes Karlsones ceptā maize, lauku siers, medus, Ļaudonas apkaimes purvos salastās dzērvenes.

Man bija liels prieks, ka mūsu skolas meitenes tik izteiksmīgi runāja dzeju un spēja aizkustināt klātesošos, kas pēc pasākuma nāca klāt un izteica meitenēm pateicības vārdus. Pēc svinīgās daļas iesaistījāmies sarunās ar pasākuma apmeklētājiem un atbildējām uz daudziem viņus interesējošiem jautājumiem.

Diena aizritēja nemanot. Vakarā vēl pastaiga pa Stokholmu un pārrunas par jauki pavadīto dienu un gūtajiem iespaidiem.

Svētdienas rītā devāmies uz Skavsta lidostu – 120 km no Stokholmas, lai dotos mājās. Ceļš uz lidostu bija 1,5 stundas garš, un šajā laikā mēs daļēji varējām iepazīt caur autobusa logiem Zviedrijas laukus. Lidojums ilga tikai nepilnu stundu, un mēs jau bijām Rīgā, kur mūs sagaidīja Māras mamma. Mājās atgriezāmies iespaidiem bagātas par redzēto un izjusto Stokholmā.

Māra Karlsona, Lauma Iesalniece un Ruta Vizāne

DĀRZNIKA PIEZĪMES

Mairitas Ducenas šīs sezonas piezīmes jaunajā darbā

Iepriecinošas lietišķas:

+ No rīta redzu traktorū.- Viktors pļauj ceļamalas!

+ Kaut lēnām, bet atgūstamies no raku miem un mālu kalniem. Ar baidu vēroju, kā Agris strādā ar ekskavatoru. Saprotu, ka katrā darbā var atrast skaisto!

+ Daudzie elektrības stabi, kas pazūd...

+ Ciemiņi atbrauc un aizbrauc, bet sakop-tās vietas paliek mums.

Bēdīgās lietišķas:

- Estrāde – no lielā ceļa redzams, ka vienai tūjai galotnes nav, nu žēl! Bet, ejot apskatīt tuvāk, atklājas vēl bēdīgāka aina – visur mēs vainojam jauniešus, bet vai tos četrus klinš-rozišu stādus arī izraka jaunieši?! Grūti no-ticēt. Stādiņi nav dārgi, un es tos atjaunošu, skumji tikai, ka, dažādos laikos stādīti, tie, iespējams, ilgu laiku atšķirsies...

Katrs cilvēks kaut kam tic – es ticu, ka zag-tas mantas labumā neiet... Esmu pieredzējusi,

ka cilvēkam, „aizņemoties” svešas lietas, bieži bez iemesla gadās dažādas ķibeles un negadījumi. Tādēļ nenosodu – sods nāks pats.

- Ar kokiem ir tāpat kā ar puķēm un nezālēm – ir koki apstādījumiem, kas ir dekoratīvi, ar ziediem, lapām vai augļiem, un ir koki, kas aug un sējas paši un aug mežos. Nevajadzētu apstādījumu-s „pārbāzt” ar grūti kopjamiem kokiem, kuru labākā mājvieta ir mežs. Kad pagasta teritorijā tiek zāģēti koki, nepieciešams kārtot atļaujas, bet stādīt? Katram kokam vajadzētu apmēram 10 metrus rādīusā, lai tas varētu normāli augt un iegūt barības vielas. Mums diemžēl ir daudz nepareizi iestādītu koku (piemēram, 2 metru at-tālumā aug ozols un bērzs, koki ļoti tuvu ēkām, utt.). Kurš būs lielais jaunais un zāģēs?!

- Strādājot skolas parkā, paša negribot, jāskatās uz smēķēt skrienošiem jauniešiem.. Vecāki, aizejiet paskatīties, cik nožēlojami tas izskatās!

Žurnālā „OK” ir intervija ar Ansi Klintsonu, kur viņš stāsta, kā pēc 17 gadu smēķēšanas ir at-

metis šo netikumu. Radu saietā 10 gadus vecs zēns Ansi izprašājis, kāpēc viņš smēķē: Vai no tā stiprāks Tu kļūsti? Vai Tev redze kļūst asāka un Tu redzi tumsā? Vai Tev no tā rodas kādas mistiskas spējas? Ja neko tas Tev ne-dod, tad kāpēc Tu to dari?!

Aizdomājies! Vēl Ansim ir nepipēšanas burka, kurā viņš met naudu, ko neiztērē ciga-retēs. Divi lati cigaretēm atrodas vienmēr, bet divi lati, ko vienkārši nolikt malā, piemēram, ģimenes vajadzībām?

+ Prieks par maniem palīgiem un darbiem skolas parkā – jau veidojas aprises jaunajiem celiņiem un centrālajai dobei, kurā plānoju stādīt rozes.

Pagasta centrālās notikums oktobrī bija Andreja Eglīša simtgades svinības, kad gaidī-jām daudzus ciemiņus un sakopām teritoriju sev apkār. Paldies visiem, kas strādāja paga-sa, baznīcas un privātmāju sakopšanā!

Mairita Ducena

LASĪTĀJU VIEDOKLIS

LAIKS TRAUCAS PUTNA SPĀRNIEM

Senie romieši ir sacījuši: „Tver dienu! Par pagātni varas nav. Nākotne cerību pilna.” Jautājums, cik no iecerēm piepildās?

Domas mūs atgriez pagātnē. Zinātnieki apgalvojuši, ka cilvēka galvā katru dienu ie-saujas ap 70 000 domu.

Atgriezīsimies pagātnē, jo **nezinot pagāt-ni, arī nākotni neizpratisim.**

Vecs pensionēts skolotājs savu dzīves no-vakari var vadīt dažādi. Cilvēka rīcību zinā-mā mērā nosaka iemaņas, paradumi. Ir tāds dzīves likums, ja cilvēks ir sācis ko darīt, apstāties nevar. Tā ir ar mani. Daudz lasu, domāju, sekoju līdzī jaunatklājumiem un **netieku vaļā no domas – kāpēc sabiedrībā ir tik daudz negāciju?**

Piekrītu „Dienas” korespondentam Ivaram Āboliņam, ka tikai cilvēku stulbums indē mūs visus. Ikviens no mums zina, kā vadīt valsti, kā mācīt bērnus, ārstēt, utt., **tikai ne-laime tā, ka mēs tik naski protam un gri-bam kritizēt citus.**

Ko nozīmē kritizēt? Kā es darītu, ja va-rētu, bet nevaram jau. Kā man gribas ieteikt lielā holandiešu mākslinieka domas, darbus iepazīt, lai papētītu pats sevi. Viņš uzgleznoja daudzus pašportretus, ielūkodamies sevī.

Mēs neprotam uzklaut līdzcilvēkus, sa-līdzināt, analizēt savus priekšstatus ar citu cilvēku atziņām, jo mēs sevi uzskatām par pasaules nabu. Ja mēs saliktu visus redzēju-mus kopā, tad kļūtu stiprāki, gudrāki.

Cilvēki bieži nesavaldās, iekaist, ienīst cil-vēkus ar citādiem uzskatiem. Tas notiek ne tikai ar mums, ierindas biedriem, bet arī ar tiem, kam uzticam varas grožus.

Manī vienmēr ir izraisījušas pozitīvas do-mas, gudru cilvēku atziņas. Reiz kāda ļaudo-niete man jautāja, ko es uzskatot par gudru cilvēku? Protams, pirmkārt, erudītu, vispu-sīgu, izglītotu, vienkāršu, sirsniņu, atklātu, pieticīgu cilvēku. Es nosaucu arhibīskapu Stankeviču un vēl gribu nosaukt izglītības ministru Robertu Kīli (kaut gan viena kolēģt-

te par to nebija pārliecināma). Sist jau vienmēr ir vieglāk gan ar vārdiem, gan darbiem, nekā pārliecināt.

Tātad mūsu apbrožotības cēlonis ir nezi-nāšana. **Laiks nav nauda, dzīve aizskrien kā viens mirklis,** tādēļ es nesaprotu tos skolēnus, vēlāk arī studentus, kuri nemācās, necenšas go-dīgi uzrakstīt ieskaites darbus, ubago un zog citu izstrādātos darbus. Sen zināms teiciens- tukša galva nedomā. **Var jau klikšķināt datoru, bet, ja neko nebūsi ierakstījis smadzenēs, kur tad radīsies ziņoši cilvēki jebkurā profesijā?**

Gribu pakavēties pagātnē – šo domu man ierosināja kādā saietā Madonā mūsu bijusī iz-glītības nodaļas inspektore, izsaktot komplimen-tus Ļaudonas vidusskolai, kad par direktoriem vēl strādāja Uldis Dzērve, Rasma Lenčberga, Antonija Urža. Tādi izglītības darba korifeji kā talantīgā matemātiķe Velta Dzērve, filologs, administrators un ārpus skolas darba organiza-tors Aleksandra Zvaigzne, biologs un ķīmiķis Ausma Dārziņa, jaunāko klašu skolotāja Vija Portnova, Klaudija Nikitina, Dzidra Uberte, novadpētnieks Irēna Vilciņa, teologs un filologs Alfrēds Indriksons, skolas enciklopēdija Pēteris Mihailovs – viņš varēja mācīt visus priekšmetus vidusskolā. Visi, visi skolā strādājošie skolotāji centās visus skolēnus izmācīt, izglītēt, bagātināt garīgi.

Arī man bija liels pārsteigums un prieks, kad pēc 27 gadiem, kopš absolvēta Ļaudonas vi-dusskola, kupls skaits bijušo audzināmo mani apciemoja. Ar labām sekmēm visi 18 beidza vidusskolu, mācījās apzinīgi, čakli strādāja, interesējās par dzīvi. Klase ļoti čakli darbojās ārpusstundu un ārpus skolas aktivitātēs. Viņi piekrita vasarā strādāt „Lotosā”- Jaunkalsnavā, mežu pētīšanas stacijā, nopelnīja naudu eks-kursijai un veselu nedēļu mēs varējām iepazīt Ziemeļu Pērles – Sanktpēterburgas mākslas vē-rtības. Tā mēs braucām ekskursijās uz Krieviju, Lietuvu, Igauniju, Baltkrieviju, Ukrainu, nemaz nerunājot par Latviju un Rīgu. Pats galvenais- mēs apguvām kultūras bagātības, ja **pastāv uz-**

skats, ka ne jau izklaide, bet māksla glābs cilvēkus. Skolēni iestudēja 3 cēlienu lugas, rīkoja saturīgus vakarus, diskusijas, daudz la-sīja, analizēja filmas un grāmatas.

Paldies jums!- Baiba, Ilze, Vanda, Iveta, Eva (vada skolu un māca vēsturi), Sandra, Sandra, Ingrida, Ivars (9.klasi beidza ar vie-niem pieciniekiem 5 baļļu sistēmā), Māri, Jū-lij, Ivar, Aldi, Gunti, Uģi (izcils matemātiķis, prata matemātikas zināšanas pielietot ik uz soļa- pat pēc parastas putras bļodas uz virtuvi gāja pēc ģeometrijas likumībām, bija izlasījis visas grāmatas ciema bibliotēkā), Valdi, Val-di. Ir skumji, ka viņu vidū nav Oskara, vēs-turnieka.

Patīkami atcerēties šos aktīvos, asprātīgos, darboties gribošos, gribošus lauzties tautas gudrības krātuvēs skolēnus.

Gribas vēl pateikt sakāmvērdus: kas vecāku padomu neklausu, kukuli pelnos cep. Mūs, vecos, nomainīja jaunie, bet aiz krūmiem neredzēja mežu. Mums bija ļoti rūpīgi izstrā-dātas metodes, kā mācīt skolēnus mācīties, kā strādāt pašam ar sevi, apgūstot zināšanas psiholoģijā, kā stundās strādāt diferencēti, kā attīstīt skolēnu spējas, veidot mākas un iema-ņas. Ja uzdotu jautājumu – kādus veidus Tu pielieto domāšanā? Diez vai visi atbildētu vienkārši- salīdzini, analizē, sintezē, abstrahē, vispāriņi, utt. Bet galvenais- strādāt, atsako-ties bieži vien no personīgā. Skolotāja misija ir smaga un **tikai motivētam, atklātam, zi-nošam skolotājam skolēni uzticas.**

Ja jau 3. reizi mani apmeklēja bijušie au-dzēkņi salidojumu laikā un vēl pēc 27 gadiem turas kopā, tad jau skolas laiks ir bijis skaists laiks. Paldies jums! Ka ticējāt man un piedo-diet par stingrajiem grožiem! Es vadījos pēc atzinuma – **ja kādu mīli, tad izvirzi viņam stingras prasības, tad radīsies arī atbildība un pienākuma apziņa.**

Olga Grundmane

ĻAUDONA LEPOJAS! SIA „AUSMUPE” IEGŪST „GADA IZCILNIEKA” TITULU

Ļaudonas „Gada iestāde 2011” un „Gada iestādes vadītāji 2011” – Indras un Imanta uzņēmums SIA „Ausmupe” turpina gūt panākumus - šomēnes Latvijas Tirgotāju mazumtirdzniecības tīkls “LaTS” svinēja savu 5 gadu darbības jubileju. Uz šo krāšņo pasākumu Rīgas Latviešu biedrības namā tika aicināti visi tīkla dalībnieki, arī Ļaudonas veikals „Katram”, kas darbojas „LaTS” tīklā. Kādi pārsteigumi sagaidīja Viksnu ģimeni šajā pasākumā, stāsta Indra Viksna.

Indra un Imants Viksnas ar godam nopelnīto atzinību.

“Vakaru atklāja “LaTS” valdes priekšsēdētājs Raimonds Okmanis, sakot īsu uzrunu viesiem un apsveicot visus ar gūtajiem panākumiem, jo pēc laikraksta “Dienas Business” datiem “LaTS” tīkls ir lielākais pārtikas mazumtirdzniecības tīkls Latvijā tirdzniecības vietu un veikalu skaita ziņā un trešais lielākais tīkls pēc apgrozījuma, kas ir visu tīkla dalībnieku nopelns.

Tālāk sekoja labāko tīkla dalībnieku apbalvošana un milzīgs bija mans pārsteigums, kad vakara vadītājs Lauris Reiniks nosauca mūsu uzņēmumu kā „2011/ 2012 gada izcilnieku” un pasniedza goda diplomu un piemiņas balvu. Uzskatu, ka 702 tirdzniecības vietu un veikalu konkurencē tas ir ļoti, ļoti augsts mūsu darba novērtējums, jo nominācijas kopā bija tikai divpadsmit. Kad Lauris Reiniks aicināja uz īsu interviju, biju uztraucies kā pirms eksāmena. Pirmajā brīdī pat nezināju, ko teikt, lai gan parasti, man pēc vārda kabatā nav jāmeklē, bet redzot viņa smaidu un turot savu roku viņējā, nomierinājos un tad jau mierīgi varēju atbildēt uz jautājumiem. Tagad Reiniks būs mans favorīts līdz mūža galam!

Izmantojot šo izdevību, gribu pateikt lielu paldies visiem, kas palīdzējuši šo godalgu nopelnīt – gan SIA “Ausmupe” kolektīvam, gan manai ģimenei, gan uzticamajiem “LaTS” pircējiem, gan sadarbības partneriem un piegādātājiem. Lai jums un mums viss izdodas arī turpmāk!”

Signe Smirnova

VĒSTIS NO BĒRNU UN JAUNIEŠU INICIATĪVU CENTRA „ACS”

Sākoties jaunajam mācību gadam, apmeklētāju skaits centriņā ir palielinājies. Pēc mācību stundām skolā jaunieši pavada laiku Centriņā, kur daži (bet ne visi) gatavojas mācībām – kopē un izprintē materiālus mācību priekšmetiem.

No Ļaudonas vidusskolas saņēmām aizliegumu nesekmīgajiem audzēkņiem apmeklēt Centriņu, protams, mēs respektēsim skolas aizliegumu. Lai radītu optimālākus rezultātus sekmības veicināšanai, esam mainījuši Centra darba laiku.

Septembrī Centriņā notika kārtējā prāta spēle „Zini vai mini” vecākajai jauniešu grupai. Uzvaru izcīnīja un visvairāk saldumus nopelnīja Emīls Mincāns.

5.oktobrī bija iespēja piedalīties Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras rīkotajā seminārā Rīgā, Biznesa skolā. Šī bija lieliska iespēja veidot kontaktus ar citu novadu jauniešu centru vadītājiem, kā arī rast idejas jauniešu inovācijām.

BJIC „ACS” darba laiks (līdz mācību gada beigām):

Pirmdienās	12-18
Otrdienās	12-18
Trešdienās	12-18
Ceturtdienās	12-18
Piektdienās	12-18
Sestdienās	10-18
Svētdienās	10-18

**Biruta Calmane, BJIC
„ACS”
vadītāja**

ES NĀKU NO ĻAUDONAS

Ļaudonu par savu dzimteni sauc daudzi – daudzi šeit vairs nedzīvo, taču atceras savu Ļaudonu – mājas pagalmu, skolu, draugus un skolotājus, piedzīvojumus, iegūto dzīves pieredzi.

Rubrikā „Es nāku no Ļaudonas” jūs uzrunā bijušie ļaudonieši, kas ar prieku pastāsta par sevi un pavadīto laiku Ļaudonā.

Šajā numurā Četrkārtējā Latvijas čempiona vieglatlētikā JĀNA RAZGA-ĻA atmiņas par dzimto pusi.

Esmu sāvēniets, ar ko vienmēr dziļi sirdī lepojos, bet vienmēr esmu licis vienlīdzības zīmi ar Ļaudonu un lepns ar to, ka man dzīvē ir bijusi iespēja mācīties un absolvēt tieši Ļaudonas vidusskolu. Dzīvē bija iegrozījies tā, ka mācības Ļaudonas vidusskolā uzsāku 5. klasē, un nu jau ir pagājuši 8 gadi, kad, pat varētu teikt, labi absolvēju Ļaudonas vidusskolas 12. klasi. Joprojām domāju, ka vidusskolā pavadītais laiks ir labākais un bezrūpīgākais laiks, kāds līdz šim dzīvē ir bijis, jo katru dienu varēju satikt draugus, vienmēr blakus bija ģimene un mājas.

Mācībās skolā nekad īpašu problēmu nav bijis, jo vienmēr esmu piegājis mācībām ar domu izpildīt maksimālo minimumu vai minimālo maksimumu, un tad jau viss būs kārtībā. It sevišķi vidusskolas klasēs, kad sāku pievērsties vieglatlētikai un, kā jau visi jaunieši, arī dažāda veida izklaidēm, ko manā jaunībā dzīvē dažādās kombinācijās, parasti piedāvāja nedēļas nogāju maršruts Sāviena-Ļaudona-Mētriena-Mārciena. Jau kopš 9. klases absolvēšanas zināju, ka dzīvi vēlos saistīt ar sportu, tāpēc mēģināju iestāties Murjāņu sporta ģimnāzijā „vidusdistančnieku”, vieglatlētikas sekcijā un, tā teikt, tiku nedaudz „izbrāķēts”, kas būtībā bija tā lielā motivācija dzīvē kaut ko sasniegt un pierādīt sev un citiem, ka es varu. Tāpēc, uzsākot mācības 10. klasē, zināju, ka pēc absolvēšanas iestāšos Latvijas Sporta pedagoģijas akadēmijā. Tā arī notika. Veiksmīgi nokārtoju iestājeksāmenus un iekļuvu starp tiem 100 studentiem, kas tika uzņemti budžetā, kur veiksmīgi noturējos visus 5 gadus.

Šobrīd, strādājot skolā un piedaloties dažādās sanāksmēs, dažreiz nākas uzklaut viedokļus, ka laukos jau tas izglītības līmenis ir tāds, kāds ir, bet Liels Paldies visam Ļaudonas vidusskolas skolotāju kolektīvam, direktorei, jo vismaz manā laikā viņi bija īstajā vietā un laikā, profesionāli, gudri un atbildīgi. Pateicoties šiem skolotājiem es spēju veiksmīgi absolvēt vidusskolu un iestāties augstskolā, atlika tikai daļu no teiktā galīgi nelaist gar ausīm...Ja runājam par kādu konkrētu skolotāju, tad vislabākās atmiņas ir par mūsu klases audzinātāju Emeritu Beļunīci, jo tieši viņas paspārnē mēs absolvējām 9. un 12. klasi. Skolotāja Emerita vienmēr uzklautāja mūsu „milzīgās” sasāpējušās problēmas, tieša, ar labu humora izjūtu, reizēm jau dabūjām arī tādu pamatīgāku sutu, bet zinājām, ka tas vienmēr ir par tēmu. Tāpēc noklausījāmies

Īsi par Jāni Razgali-
Izglītība: 2009g. LSPA, bakalaura grāds sporta zinātnē, sporta skolotāja un vieglatlētikas vecākā trenera kvalifikācija

Darbavieta: Rīgas 84. vidusskola
Sasniegumi: Četrkārtējs Latvijas čempions vieglatlētikā 800m, 1500m un 3000m distancēs

Personīgie rekordi: 800m-1m:53s, 1000m-2m:27s, 1500m-3m:52s, 3000m-8m:33s

un vienkārši nokaunējāmies... Protams, arī ar sporta skolotājiem man vienmēr ir bijis labs kontakts, jo tas bija priekšmets, kurš bija krietni virs citiem priekšmetiem.

Pirms dažiem gadiem ģimene pārcēlās uz Lubānu, kur laikā, kad betons bija zelta vērtībā, īpašumā tika iegādāta māja. Vienīgi vecākais brālis Raitis joprojām dzīvo Sāvienā, bet, cik zinu, diezgan bieži apciemo mammu un brāli Lubānā. Uz mājām sanāk atbraukt reti – 2-3 reizes gadā, uz Ļaudonu vēl retāk, iespējams, reizi gadā, kad dodos ceļā uz Rīgu vai Sāvieni, tāpēc mēģinu pēc iespējas biežāk sazināties ar mājām. Vislielākais Paldies mammai un brālim Artim, kas vienmēr, lai cik grūti ietu pašiem, atbalstīja mani materiāli un morāli, lai es sekmīgi varētu studēt augstskolā. Studējot, augstskolā apzinājos, ka tie līdzekļi ģimenē ir ļoti ierobežoti, tāpēc jau 2. kursā pēc studijām, kas notika pa dienu, pēcpusdienā devos uz lielveikalu „Depo”, kur tirgoju dārza tehniku. Tajā laikā nekādas apmācības darbiniekiem nenotika, tāpēc 1. nedēļā mēģināju izvairīties no klientu konsultēšanas, klīdu pa veikalu un mācījos motorzāģu, trimmeru, zālesplāvēju un citas tehnikas instrukcijas un īpašības. Pēdējos divos kursos saņēmu pat izcilnieku stipendiju un veikalā vairs nestrādāju, līdz ar to vairāk pievērsos sportam.

Šobrīd jau 4. gadu strādāju Rīgas 84. vidusskolā, kur, izturot samērā lielu atlasi uz darbavietu, uzsāku darbu tūlīt pēc augstskolas absolvēšanas. Skolā esmu sporta skolotājs 5.-12. klasēs, sporta darba organizators, spor-

ta metodiskās komisijas vadītājs, sporta pulciņu vadītājs, kā arī darbojos skolas metodiskās komisijas padomē. Esmu arī *NikeRigaRun* labdarības skrējiena treneris un atbildu par skrējēju sagatavošanu šim pasākumam, vadot atklātos treniņus. Vēl strādāju par fiziskās sagatavotības treneri, fiziski attīstot jaunos basketbolistus un futbolistus. Tam visam pa vidu vēl pats aktīvi trenējos skriešanā, jo treniņi notiek 365 dienas gadā 1-3 reizes dienā. Gadā aizvadu apmēram 550 treniņus un sanāk noskriet vairāk nekā 5000km. Tas ir arī galvenais iemesls kāpēc nesanāk vairs komunicēt vai sanāk ļoti maz komunicēt ar draugiem no Ļaudonas, aizbraukt līdz mājām vai nodoties izklaidēm.

Protams, sportā esmu „apēdis lielu pudu sāls”, vairākas reizes ir plīsuši muskuļi, apsaldēti ceļgali (jo treniņi notiek ārā jebkādos laikapstākļos), bijuši strauji kāpumi un kritumi. Pērn iekļuvu Latvijas vieglatlētikas izlases sastāvā un aizstāvēju Latvijas godu Eiropas komandu čempionātā, izcīnot 7. vietu 1500m distancē.

Mērķis sportā ir tikt uz lielajiem čempionātiem 1500m distancē, bet Latvijas klimata apstākļi ir diezgan bēdīgi, lai pilnvērtīgi trenētos 12 mēnešus gadā, jo pie mums sniegs ir 5 mēnešus, kas katru gadu vasarā sasniegto sportisko formu ziemā „atmet” tevī atpakaļ par vairākiem mēnešiem. Sportā esmu pilnīgs amatieris, jo savu darbā nopelnīto naudu ieguldu savā attīstībā. Un ir liels prieks, ja vari pacīnīties ar sportistiem, kas par skriešanu saņem atbalstu, tādējādi nestrādājot un veltot visu savu dienu sportam. Apmēram 80 procenti ir personīgs finansējums, 20 procenti pašvaldības. Liels paldies Madonas Novada domei un Ļaudonas pašvaldībai, it sevišķi Līgai Calmānei, kas vienmēr spējušas atrast nelielus līdzekļus, lai dažas nedēļas ziemā es varētu aizbraukt uz Spāniju, Portugāli, Slovākiju, lai sekmīgi sagatavotos sacensībām Latvijā un citur Eiropā. Savu nākotni joprojām saistu ar augstu sasniegumu sportu, jo tas „pulveris vēl ir diezgan sauss”, kā arī ar darbu un dzīvi Rīgā. Protams, ļoti ceru, ka biežāk sanāks apmeklēt dzimto pusi, draugus, jo bieži vien, treniņā skrienot 15-20km krosu, domāju, cik labi būtu bezrūpīgi laukos pasēdēt ar draugiem, iemalkot kādu alus glāzi, vienkārši „padzīt” jokus un papļāpāt par dzīvi...bet gan jau...jo pašlaik mēs katrs esam tādā vietā un laikā, izmantojot sev dotās iespējas un izdarot savas izvēles....

Ļaudoniešiem, protams, arī sāvēniešiem novēlu dzīvesprieku, spēku, izturību, nekad nebaidīties no grūtībām un izaicinājumiem, jo tie mūs padara stiprākus! Izbaidiet katru dienu, ko dzīvojat, nenomāciet savu ikdienu ar sīkām nebušanām, jo jūs esat savas dzīves noteicēji, tāpēc izdariet tikai pareizas izvēles, pasmaidiet un jums uzsmaidīs! Lai jums visiem veicas!

Jānis Razgals

APSVEICAM!

Laimi, lai tā vienmēr soļo
blakus,
Sauli, lai tā vienmēr sirdī spīd,
Veselību, kas ir visa mīla,
Dzīvesprieks, lai garām
neizslīd!

SVEICAM

OKTOBRA JUBILĀRUS:

50 gadu jubilejā

Šanazaravu Tahirovu
21. oktobris

55 gadu jubilejā

Jāni Birznieku
28. oktobris

Aleksandru Ņilovu
23. oktobris

65 gadu jubilejā

Jāni Birni
21. oktobris

Maigoni Guoģi
21. oktobris

70 gadu jubilejā

Veltu Vdovičenko
13. oktobris

75 gadu jubilejā

Aiju Kalniņu
24. oktobris

80 gadu jubilejā

Mariju Dauģi
21. oktobris

90 gadu jubilejā

Zelmu Ciemiņu
16. oktobris

Lai Jūsu dzīvei salda
liepziedu smarža,
Lai Jūsu dzīvei ozola
spēks un izturība!

PASĀKUMU

AFIŠA

**Latvijas Republikas
proklamēšanas
dienai**
veltīts svētku koncerts
Ļaudonas kultūras namā
17. novembrī plkst.19:00
Pēc koncerta - balle
Sekojiet sīkākai
informācijai.

INFORMĀCIJA

Valsts policijas Vidzemes
reģiona pārvaldes Madonas
iecirkņa kārtības policijas
nodaļas inspektors Ļaudonas
pagastā no 2012. gada

9. oktobra ir

Raivis Calmans.

Pieņemšanas laiks:

pirmdienās 12:30 – 14:30
(Ļaudonas pagasta pārvaldes
telpās, Dzirnava ielā 2)

Kontakttālrunis:

Raivis Calmans- 26167174

Dežūrdaļa Madonā –

26344303

Jaunums Ļaudonā

Lietotas ziemas riepas no
Skandināvijas – montāža un
remonts. Interesēties –
26154101 (Imants) vai
25652707 (Gatis)

Lūgums palīdzēt!

Saimnieki meklē aizklīdušo
ģimenes mīluli.

Ja Ļaudonas teritorijā esat
redzējuši mazu, baltu sunīti
(atsaucas uz vārdu Reksis),
lūgums to paņemt pie
sevis un zvanīt saim-
niekiem – **29489517 vai**
28646477

Klūdas labojums

Septembra numura „Ļaudo-
nas Vēstīs” rubrikā
„Apsveicam” - Jānis Uberts
30.septembrī atzīmēja 65
gadu jubileju. „Madonas
poligrāfists” atvainojas Jānim
Ubertam.

Radošie veidojumi no dārzeniem PII "Brīnumdārzs" pagalmā.

ĻAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevējadrese: Ļaudonas pagasta pārvalde, LV 4862, Madonas novads, Reģ. apl. Nr. 1426

Redaktore: Signe Smirnova. Redkolēģija: Ruta Vizāne. Redaktora tālrunis: 64823464, mob. t.: 26590186, e-pasts: laudonas.vestis@inbox.lv

iespiests SIA MADONAS POLIGRĀFISTS, Madonā, Saieta lauk. 2, LV 4801, Madona

Pas. Nr. 120432. Metiens 500 eks. Datorsalikums. Ofsetiespiedums. Avīzi var lasīt internetā: www.laudona.lv

Iznāk vienu reizi mēnesī. Materiālus avīzei iesniegt līdz katra mēneša 10. datumam